

Längtan heter min arvedel

Så skrev *Erik Axel Karlfeldt*. Vi håller med. Vad vore livet utan längtan efter kärlek, trygghet, framgång och utveckling? Längtan är en trofast vän, ibland också fiende, som troget följer oss i spåren livet ut.

Redan hos barnet visar sig längtans många skepnader. Ibland så enkelt som längtan efter trygghet i föräldrafamnen. Längtan efter att växa och bli stor, börja skolan, få utbildning och "bli något".

Lite senare, längtan efter frigörelse, möta kärleken och kanske till och med längta bort från allt som inte gått med önskad framgång.

Längtan är verkligen livets följeslagare som inte har några genvägar mellan från och till, men lång och krokig väg mellan då och nu.

Vår längtans bräddfyllda skål får vi bära så varsamt genom livet att ingen droppe må förspillas. Varje droppe är till för vår mognad, för hopp och återvinning.

Nu i mogen ålder är vår högsta längtan:

FRID PÅ JORDEN OCH MÄNNISKAN EN GOD VILJA!

Störst av allt är alltid kärleken!

© Göte Ingelman 2011